

La Traviata

Giuseppe Verdi

Òpera en tres actes (sobretitulada en català).

Text de Francesco Maria Piave, basat en la novel·la "La dame aux camelias" d'Alexandre Dumas fill.

Estrenada al Teatre La Fenice de Venècia, el 6 de març de 1853.

<i>Violetta Valéry</i>	Maite Alberola	<i>Assistent direcció d'escena</i>	Anna Ponces
	Núria Vilà (*)	<i>Il·luminació</i>	Nani Valls
<i>Alfredo Germont</i>	Albert Casals	<i>Vestuari</i>	AAOS
	Antoni Lliteres (*)	Cor Amics de l'Òpera de Sabadell	
<i>Giorgio Germont</i>	Luis Cansino	Orquestra Simfònica del Vallès	
	Carles Daza (*)	<i>Concertino</i>	Javier Mateos
<i>Flora Bervoix</i>	Anna Tobella	<i>Mestres assistents musicals</i>	Andrea Álvarez
<i>Annina</i>	Laura Obradors		Anna Crexells
<i>Gastone</i>	Carlos Enrique Ortiz	<i>Traducció sobretitulat</i>	Jordi Torrents
<i>Barone Douphol</i>	Joan Garcia Gomà	<i>Adaptació sobretitulat</i>	Glòria Nogué
<i>Marchese D'Obigny</i>	Pau Armengol	<i>Realització escenografia</i>	] Raül Vilasis
<i>Dottor Grenvil</i>	Juan Carlos Esteve	<i>RB Creacions 1990, S.L.</i>	
<i>Giuseppe</i>	Andrés Rodríguez	<i>Realització vestuari</i>	Berta Vidal
<i>Domestico</i>	Joaquim Cornet		M. Carmen Muñoz
<i>Commissionario</i>	Alejandro Baliñas	<i>Maquillatge</i>	Eva Selma
<i>Direcció musical</i>	Xavier Puig	<i>Perruqueria</i>	Nani Bellmunt
<i>Director del cor</i>	Daniel Gil de Tejada		Alícia Machín
<i>Direcció d'escena</i>	Carles Ortiz	<i>Producció i organització:</i>	
<i>Escenografia</i>	Jordi Galobart	Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell	
<i>i Regidor d'escenari</i>		per a Òpera a Catalunya	

(*) 28 de febrer i 1 de març

REPRESENTACIONS

FEBRER 2020

Sabadell	Dimecres 19 - a les 20:00 h
La Faràndula	Divendres 21 - a les 20:00 h
	Diumenge 23 - a les 18:00 h
Manresa - Teatre Kursaal	Dimecres 26 - a les 20:00 h
Viladecans - Atrium	Divendres 28 - a les 20:00 h
Barcelona - Palau de la Música	Dissabte 29 - a les 18:30 h

MARÇ 2020

Vic - Teatre L'Atlàntida	Diumenge 1 - a les 18:00 h
Sant Cugat del Vallès	Divendres 6 - a les 20:30 h
Teatre - Auditori	
Granollers - Teatre Auditori	Diumenge 8 - a les 18:00 h
Reus - Teatre Fortuny	Dimarts 10 - a les 20:30 h
Girona - Teatre Municipal	Divendres 13 - a les 20:30 h
Lleida - Teatre de la Llotja	Divendres 20 - a les 21:00 h

L'acció té lloc a París i rodalies, cap el 1840.

ACTE I

Un saló a casa de Violetta Valéry

El teló s'aixeca durant una gran festa que se celebra a casa de Violetta Valéry, una cortesana. Arriben els convidats, entre els quals es troba Gastone, viscomte de Letorières, que presenta un jove a Violetta. Es tracta d'Alfredo Germont que, segons informa Gastone, és un admirador de la cortesana des de fa temps fins al punt d'haver demanat cada dia per la seva salut durant una recent malaltia d'ella. Violetta se sent commoguda per la devoció d'Alfredo. En el transcurs de la conversa Gastone suggereix que el seu amic pronunciï un brindis per a tothom. D'entrada s'hi resisteix, però quan és Violetta qui ho demana, Alfredo s'hi llença tot d'una (*Libiamo ne' lieti calici*), cantant els plaers del vi i de l'amor.

De la sala adjacent arriba la música del ball. Violetta, de sobte, se sent malament i ha de seure per recuperar-se una mica. Queda sola amb Alfredo, el qual l'adverteix, preocupat, que la vida que porta la matarà i finalment li declara el seu amor. Diu que ja fa un any que està enamorat d'ella i descriu la felicitat que va sentir la primera vegada que la va veure (*Un dì felice, eterea*). Ella l'aconsella que l'oblidi però, al mateix temps, agafa una flor i li demana que torni tan bon punt sigui marcida. Ple d'alegria, Alfredo veu que això vol dir l'endemà mateix. Agafa la flor i marxa.

Violetta queda sola i amb gran sorpresa sent que la declaració d'Alfredo l'ha tocada ben endins (*È strano! È strano!*). Acte seguit expressa el seu delit d'estimar i ser estimada (*Ah, fors'è lui*), però aviat escombra aquests pensaments que considera una veritable bogeria (*Sempre libera*), de manera que val més continuar amb aquesta vida de plaer, com sempre. De lluny se sent la veu d'Alfredo que la fa repensar un moment, però ella segueix amb la seva idea.

ACTE II

Escena primera

Una casa de camp prop de París

Violetta i Alfredo ja fa tres mesos que viuen junts. El jove manifesta la felicitat que ha viscut durant aquest temps (*De' miei bollenti spiriti*). Entra Annina, la donzella de Violetta. Torna de París on la seva senyora l'ha enviada per vendre alguna de les seves possessions per poder mantenir la vida que porten. Alfredo resta molt sorprès amb la notícia i decideix anar immediatament a París per posar-hi remei, tot retraient-se a si mateix no haver-se'n donat compte abans (*Oh mio rimorso! Oh infamia!*).

Entra Violetta a qui Annina entrega una nota de la seva amiga Flora. L'està convidant a una festa a casa seva, fet que desperta la seva total indiferència. De sobte arriba un visitant: és Giorgio Germont, el pare d'Alfredo. Aquest ve per acusar Violetta de portar el seu fill a la ruïna. Només quan veu els papers relatius a la venda de la seva hisenda Germont se'n dóna compte que és ella qui mantén a tots dos. Malgrat restar convençut que Violetta estima el seu fill vol demanar-li un sacrifici. Explica que té una filla i que si Alfredo no torna al si de la família el casament de la noia no podrà tenir lloc (*Pura siccome un angelo*). D'entrada, Violetta el mal interpreta i li diu que d'acord, que deixarà Alfredo una temporada, però Germont vol que la separació sigui per sempre. Per reforçar els seus arguments, el vell li diu que quan el temps esborri els seus encants, potser Alfredo se'n cansarà d'ella (*Un dì, quando le veneri*). Els seus precs gradualment vencen la resistència de Violetta i finalment aquesta accedeix a realitzar el gran sacrifici (*Ah! Dite a la giovine sì bella e pura*).

Quan queda sola redacta ràpidament una nota pel Baró Douphol, el seu antic protector, demanant Annina que l'entregui. Tot seguit escriu una carta per Alfredo i tot just l'ha acabada quan aquest arriba. Veient la confusió de Violetta vol saber-ne el motiu, però està encara més preocupat per una

nota que ha rebut del seu pare. Violetta es llença en els braços d'Alfredo i li prega que l'estimi sempre. Alfredo queda sol i un servent li diu que Violetta ha marxat amb el carruatge. Al cap de poc un missatger entra amb la nota que ha escrit Violetta on informa el seu estimat que el deixa per tornar a la seva antiga vida. Alfredo està enfonsat. Arriba el pare que, per suavitzar el cop, li recorda la seva llar (*Di Provenza il mar, il suol*), però no serveix per res. Veient la nota de Flora, Alfredo marxa corrents jurant venjança.

Escena segona

Un saló a casa de Flora Bervoix, a París

La festa a casa de Flora està tenint lloc. Tant ella com el Doctor Grenvil estan sorpresos perquè Violetta i Alfredo s'han separat. Un grup de convidades, disfressades de gitanes, fan broma tot dient la bonaventura (*Noi siamo zingarelle*). Gastone i uns quants convidats irrompen en escena vestits de toreros (*Di Madride noi siam mattadori*) i entretenen tothom amb una història d'amor d'un matador biscaí. Els convidats passen a les taules de joc.

Arriba Alfredo i tot seguit ho fa Violetta, del braç del Baró Douphol. Alfredo guanya diversos cops en el joc. El Baró, furiós per l'actitud del jove, el desafia a una partida. Alfredo continua afortunat en el joc. El sopar és anunciat.

Violetta i Alfredo es reuneixen i ella li suplica que se'n vagi de seguida. Té por d'una baralla amb el Baró. Ell, però, li diu que no té por. Finalment accepta marxar si ella també ve, però això és impossible degut a la promesa que ella ha fet. Violetta menteix i li diu que estima el Baró. Alfredo, boig de ràbia, crida tothom. Davant dels convidats diu que Violetta s'ha gastat el seu patrimoni per mantenir-lo a ell i que ha arribat el moment de pagar-li els deutes. Agafa un feix de bitllets i els llença damunt Violetta, la qual es desmaia. Tots els convidats retreuen Alfredo la seva actitud i arriba també el seu pare, el qual menysprea el comportament del fill (*Di sprezzo degno se stesso rende*).

Calmat, Alfredo és ple de remordiments. Violetta, amorosament, li diu que no pot comprendre com l'arriba a estimar i el que ha fet per ell (*Alfredo, Alfredo, di questo core*). El Baró aprofita per desafiar-lo a un duel.

ACTE III

El dormitori de Violetta

Violetta jeu al llit. S'està morint consumida per la seva malaltia. Arriba el Doctor Grenvil, que intenta reconfortar-la dient-li que la seva convalescència és a prop, però quan marxa li diu a Annina que només li queden unes hores de vida. És Carnaval i Violetta decideix donar als pobres els pocs diners que li queden. Un cop sola, treu una carta de Giorgio Germont que llegeix en veu alta. Li explica en ella que Alfredo va ferir el Baró en el duel i que finalment el seu estimat, que és a l'estranger, ha estat informat del seu sacrifici. Tots dos, pare i fill, vindran per demanar el seu perdó. Violetta diu que és massa tard i tot seguit diu adéu als somnis del passat (*Addio del passato*).

En el carrer se sent una alegre comparsa de Carnaval (*Largo al quadrupede*). Alfredo entra d'una revolada a la cambra. Abraça Violetta amb passió i li demana perdó. Violetta, oblidant per un moment la gravetat de la seva condició, fa plans amb Alfredo per deixar París i començar una nova vida (*Parigi, o cara, noi lasceremo*). Violetta vol anar a l'església a donar gràcies pel retorn d'Alfredo, però en aquell moment cau exhausta per l'esforç. La pobra dona explota tot protestant pel seu destí (*Ah, gran Dio! Morir sì giovane*). Alfredo plora amb ella. Annina torna amb el Doctor i també arriba Germont. Aquest, ple de remordiments, abraça Violetta. Conscient que el seu final s'apropa, Violetta dona a Alfredo un retrat seu en miniatura. Aquest objecte, diu, li recordarà sempre aquella que tant el va estimar. De sobte, Violetta diu que ja no sent dolor i que la força retorna al seu cos. Només és un moment de revifada ja que, tot seguit, es desploma i mor.

Maite Alberola

Soprano

Violetta

Núria Vilà

Soprano

Violetta (28 de febrer i 1 de març)

Albert Casals

Tenor

Alfredo Germont

Antoni Lliteres

Tenor

Alfredo Germont (28 de febrer i 1 de març)

Luis Cansino
Baríton
Giorgio Germont

Carles Daza
Baríton
Giorgio Germont (28 de febrer i 1 de març)

Anna Tobella
Mezzosoprano
Flora Bervoix

Laura Obradors
Soprano
Annina

Carlos Enrique Ortiz

Tenor
Gastone

Joan Garcia Gomà

Baríton
Barone Douphol

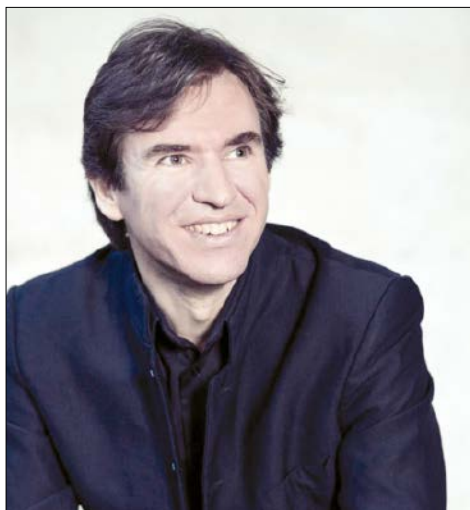
Pau Armengol

Baríton
Marchese D'Obigny

Juan Carlos Esteve

Baix
Dottor Grenvil

Xavier Puig
Director musical

Daniel Gil de Tejada
Director del cor

Carles Ortiz
Director d'escena

Jordi Galobart
Escenògraf

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

ELS NOSTRES COMPROMISOS SÓN CLARS COM L'AIGUA

Fomentem la música com a element educador i
dignificador de les persones

www.fundaciofluidra.org

Anna Ponces
Assistent d'escena

Nani Valls
Il·luminador

Cor
Amics de l'Òpera
de Sabadell

Orquestra
simfònica
del Vallès

XXXIIè CICLE D'ÒPERA A CATALUNYA
XXXVIIa TEMPORADA D'ÒPERA A SABADELL

Producció i organització
del Cicle Òpera
a Catalunya:

Associació d'Amics
de l'Òpera de Sabadell

Membre de

Presidenta
i directora artística:

Mirna Lacambra

Patrocinen:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Amb la participació de la Junta d'Herències
de la Generalitat de Catalunya en el
finançament del Cicle d'Òpera a Catalunya.

Ajuntament
de Sabadell

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura

Diputació Tarragona

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

Obra Social "la Caixa"

Amb el suport de:

B Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Col·laboradors:

Cat **W**úsica

Ràdio Sabadell 94.6

Diari de Sabadell

HOTELURPI
Sabadell

CARLOTA SEGALÀ

QUINTANA
ADVOCATS ASSOCIATS

LA VANGUARDIA